

Universitat: guanyà el BEA

Les eleccions del dia 4, entre un abstencionisme notori, han posat en evidència la polarització entre nacionalistes i esquerrans, d'un costat, i dretans i espanyolistes, purs i durs, de l'altre. Enmig, creix moderadament un col·lectiu pro-PSOE amb escàs marge de maniobra.

E. Sòria

El del dia 4 va ser un matí gris, clapejat de núvols, de llum inconsistent. A una banda i l'altra de l'Avinguda de Blasco Ibáñez de València les eleccions a estudiants claustrals transcorrien amb pausa, un degoteig desganat de paperetes. L'ambient electoral es feia una mica més animat als rotgles del vestíbul d'Història i Filologia, o al de Dret, i quasi imperceptible a Psicologia i Filosofia. A la vesprada la cosa es revifà un poc més. Sense passar-se'n.

Com l'any passat, l'abstenció ha estat la nota dominant al campus. L'índex de participació no ha superat el 29 per cent. Inclús a la facultat de Psicologia —on era dia d'exàmens— no excedí d'un ridícul 4,8 per cent, 181 votants de 3.766 estudiants censats en aquesta facultat. El fet no té res d'inexplicable. Ni la política ni la millora de l'ensenyament no interessa bona part de l'estudiantat. Entre el BUP i l'atur titulat sempre hi ha qui aprofita per traure notes altes, casar-se o veure d'introduir-se als departaments. Això sempre ha passat. La sensació de fatiga —i les protestes que ha produït l'obligació de fer unes eleccions anuals, i més en dates tan problemàtiques, a mitjan curs, en època d'exàmens—, no han contribuït precisament a augmentar la participació.

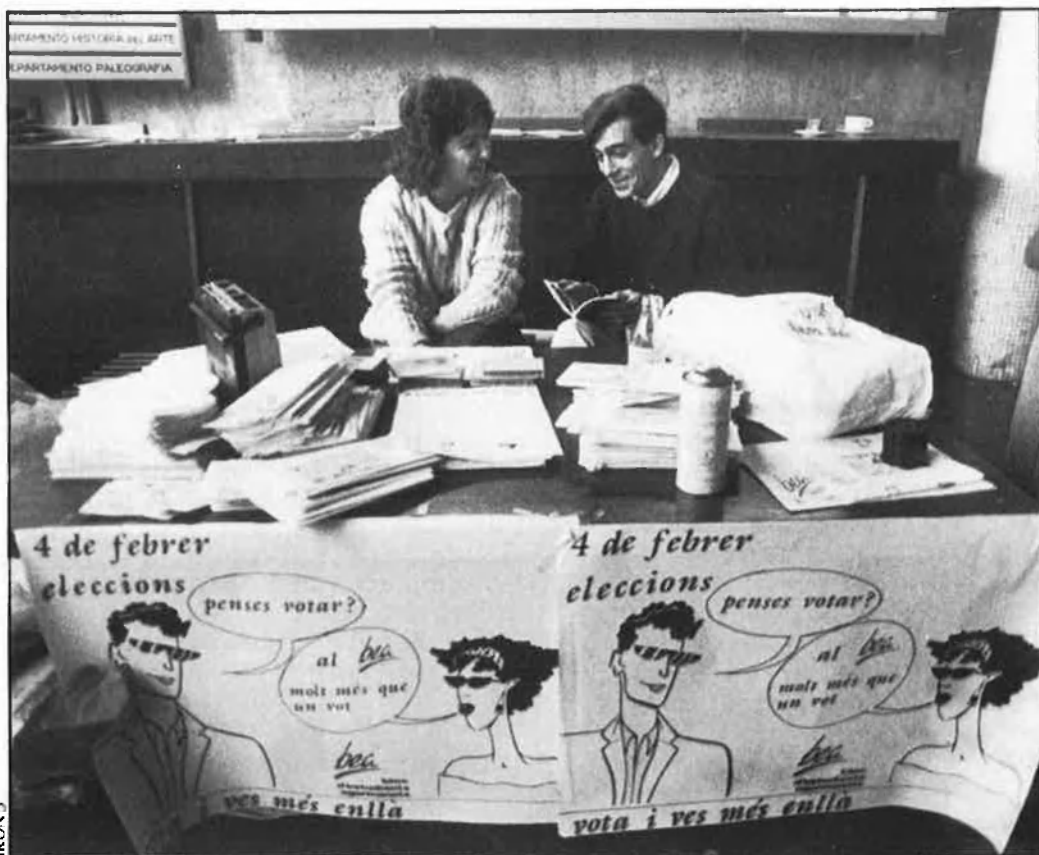
Acabades les eleccions hi ha hagut el ball de xifres

i comentaris oscil·latoris corresponent. Fins al punt que a un mateix periòdic el que es pregonava a grans titulars en la primera pàgina no tenia res a veure amb la discreta informació interior.

La veritat és que, gràcies a *Las Provincias*, el tractament informatiu de les eleccions n'ha estat, de lluny, la nota més cridanera. La palma se l'emporta Concha Raga, periodista provincial, que el dia 6 afirma, d'entrada, que el BEA només ha obtingut en les presents eleccions 24 claustrals. Es pressuposa, doncs, que és excessiu adjudicar-li els 22 claustrals obtinguts pels grups afins al BEA. Tot seguit diu que l'any passat el BEA tragué 53 claustrals. La conclusió és òbvia: n'ha perdut 29, espectacular derrota. La

senyora Raga oblida, però, que d'aquests 53 claustrals només 30 eren estrictament del BEA, els altres 23 eren de grups afins. O siga que l'espectacular derrota esdevé mera relliscada i que *Las Provincias* suma i resta amb una llibertat enlluernadora. Tota una demostració dels criteris de tractament de la informació del diari de

Una jornada electoral calmosa. IKON.D

gà, un periòdic que farà història inventant-se-la.

El BEA, col·lectiu d'estudiants nacionalista i d'esquerres que ha donat fins ara el seu suport al Bloc Progressista ha perdut, doncs, sis claustrals en les eleccions. Set, si comptem els grups més o menys pròxims. Alternativa Universitaria —i afins—, grup la connexió del qual amb organitzacions feixistes ha estat ja ben esbombada per EL TEMPS, ha crescut com la bromera, de 15 a 36 claustrals segons la junta electoral i 34 segons altres comptes. L'Associació d'Estudiants Progressistes (bàsicament pròxims al PSOE) també creixen, de 15 a 26, i el grup 1812 (pròxim al CDS) trau 8 claustrals, 12 si li sumem els del CIF (PDP), ja que possiblement hi aniran d'acord.

La Coordinadora Independiente —col·lectiu que durant un temps ocultà el seu caràcter d'extrema dreta— tragué l'any passat 30 claustrals i enguany ha desaparegut del mapa. En el repartiment de les despulls AU ha dut la part del lleó. L'escassa davallada del BEA ha beneficiat més que res l'AEP.

Vistes així les coses, la dreta dura perd en la universitat una mica de poder, diga el que diga qui ho diga, tot i que a nivell de *look* es consolida. Alternativa Universitaria és feixista d'una manera molt més declarada que no ho va ser mai Coalición Independiente.

El BEA, doncs, ha tingut escasses

Resultats provisionals per facultats en les eleccions a claustres

	BEA	AFINS	AEP	1812 i afins	AU	Altres	Total
DRET	3	Candidatura					
		Castelló 1	CEP: 4	3	11	—	22
ECONÒMIQUES	—	Itaca: 3	CUP: 2	4	5	—	14
EMPRESARIALS	1	—	3	—	6	—	10
HISTÒRIES	4	—	1	1	2	—	8
FILOLOGIA	8	—	—	—	—	—	8
MEDICINA	—	DAM: 3	3	—	3	—	9
FARMÀCIA	—	1987: 1	—	CIF: 4	1	—	6
INFERMERIA	1	—	—	—	—	—	1
PSICOLOGIA	—	REP: 2	2	—	2	E.C. per psicologia: 4	10
FILOSOFIA	—	A.D.R. 3	2	—	—	—	5
MAGISTERI	—	CEM: 3	C.U.M.				
			5	—	—	—	8
FISIOTERÀPIA	—	1	—	—	—	—	1
C.U. CASTELLÓ	3	—	—	—	—	—	3
E.G.B. CASTELLÓ	2	—	—	—	—	—	2
BIOLOGIA	2	C.U.E. 1	—	—	2	—	—
FÍSQUES	—	C.P.F. 1	—	—	—	C.F. Físiques 1	—
QUÍMIQUES	—	C.E.Q. 1	—	—	1	—	2
MATEMÀTIQUES	—	Verde Chillón 2	—	—	—	—	2

Resultats provisionals per facultats en les eleccions a claustres.

Resum dels resultats per adscripcions a grups afins

	BEA i altres	AEP i altres	1812 i altres	AU i altres	C.I.
1986	53	15	5	15	30
1987	46	20	12	36	—

pèrdues, malgrat la rapidesa amb què s'ha elaborat la campanya, la discussió interna i la sensació de desorganització: dues candidatures, amb lleugers canvis de nomenclatura, a Història, ball de sigles, etc. Al cap i a la fi, la majoria de la gent ha votat, no hi havia massa alternativa, i les portes de la col·laboració segueixen obertes. El Bloc progressista es trobarà, però, possiblement, amb uns aliats menys submisos i menys unànimes. Lleugerament més febles. Per a molts, cal que el Bloc no esdevinga un matalàs del moviment estudiantil, sinó un col·laborador i haurà de donar alguna cosa a canvi del seu suport.

Per a Joan Carles Martí, vice-rector d'estudiants i claustral per Història, la situació dins el claustre no ha variat. «El BEA s'ha consolidat com a grup fort i ample i afirmar que ha

guanyat l'extrema dreta és senzillament fals. En realitat, ha perdut vots. Hem de continuar donant suport a la tasca del Bloc».

Alfred Mondria, membre de l'assemblea permanent del BEA i claustral per la facultat en què aquest col·lectiu té la major implantació, valora positivament els resultats, tenint en compte les circumstàncies, tot i que considera que per a dur endavant els objectius del BEA el desgast que suposa haver d'enfrontar unes eleccions anuals és un obstacle. «És un símptoma ben negatiu, això sí, el creixement del feixisme a cara descoberta que representa AU, que ha realitzat una campanya ben estudiada i molt demagògica i el baix percentatge de votants, que ens demostra l'elevat nivell de despolitització de la gent i que ens hauria de fer reflexionar».

L'abstencionisme fou una de les característiques de la jornada electoral.

La captura de bona part dels votants de CI explica en bona part l'augment d'Alternativa Universitaria. Hi ha, però, unes altres raons. Una campanya d'imatge relativament moderada, **Goran Roellnert** fins i tot parlà en català quan li calgué, amb prou èxit en els primers cursos —justament on el BEA té menys audiència— i menor incidència en els superiors i un considerable desplegament publicitari.

AU ha considerat els resultats com la confirmació del seu triomf. **Juan García**, portaveu d'aquest col·lectiu, considerava que «l'estament estudiantil està polaritzat entre un sector del Bloc que manté posicions radicals i obertament il·legals i un col·lectiu d'estudiants, Alternativa Universitaria, que ha decidit que les seues iniciatives passen per la justícia». La justícia dels tribunals, si més no.

La polarització entre nacionalistes i esquerrans d'un costat, i espanyolistes i de dretes de l'altre, és un fet que s'imposa. Enmig, hi ha els 20 o més claustrals de l'Associació d'Estudiants Progressistes, que la configuren com un col·lectiu poderós, que, si bé ha estat i és un adversari acarnissat del Bloc Progressista, té ben difícil determinades enteses amb un grup com AU, els dirigents del qual tenen una trajectòria feixista il·lustre i coneguda. El partit en el poder ha arribat a no defensar la Universitat inclús en contra dels propis interessos —i a Al-

massora comença a pagar la factura—, però pactar amb segons qui seria certament massa. Els 12 claustrals dels col·lectius 1812 i CIF no compten massa en aquest ball.

Ramon Lapiedra, rector de la Universitat, ha declarat per a EL TEMPS: «Fent una reflexió general, la relació de forces actual és molt similar a l'anterior. L'augment d'Alternativa Universitaria no és tan gran com sembla i, si tenim en compte que ho ha fet a expenses de Coordinadora Independiente, hem de concloure que la dreta ha perdut posicions en el Claustre. Els resultats no influiran massa en la seua composició ni en la marxa dels treballs».

Si bé els resultats són provisionals i la veritable adscripció d'algun col·lectiu és insegura, és cert que el Bloc té assegurada una majoria favorable, estreta però suficient. L'actual equip rectoral té, doncs, un altre any per davant amb molts problemes per resoldre. Alguns de crucials. Aquestes eleccions han estat més importants com a símptoma que no pels resultats. Si el nacionalisme i el progressisme veritablement vol regir la universitat valenciana, caldrà que es plantege fins a quin punt s'han assolit els objectius de renovació i millora de l'ensenyament i de servei a la societat valenciana i quina és la manera més eficient, i convincent, de servir i millorar alhora la societat i l'ensenyament. □

EL MERCAT DE VALORS
ES MODERNITZA

Autopista a blocs

L'originalitat de la venda de les accions de ACESA, els famosos trossos d'autopista, ha convertit en un èxit aquesta reprivatització.

Rafa Castelló

El 57,6 % de les accions d'ACESA (Autopistes Concessionària Espanyola) han eixit al mercat en una oferta pública de venda molt original. Es tracta de la primera gran reprivatització (a banda Rumasa) i l'operació de major volum del mercat borsari (més de 43.000 milions de pessetes).

El patrimoni d'ACESA és el resultat de la fusió de les dues concessionàries d'autopistes catalanes, Autopistes Concessionària Espanyola (ACESA) i Autopistes de Catalunya i Aragó (ACASA). Fusió que es dué a terme l'any 1984.

Fa uns mesos, el Fons de Garantia de Depòsits (FGD) decidia traure a la venda el total de la seua participació majoritària. L'FGD, normalment soci perdedor en aquestes operacions de compra-venda, en aquest cas obté uns beneficis substancials, que serviran per cobrir els riscos de la garantia estatal a les autopistes catalanes.

L'FGD va renunciar a dirigir l'operació i han estat tres entitats les que s'han compromès a la col·locació i l'assegurança de l'oferta, que s'efectua del 28 de gener al 28 de febrer: la Caixa de Pensions, la Caixa de Barcelona i el Banco Hispano-Americano. Entitats que li han donat a l'operació un disseny molt original, i, com està demostrant-se, efectiu. L'equip d'experts de les tres entitats ha estat dirigit per **Joan Josep Toribio**, sub-director general de la Caixa; **Emili Gilolmo**, delegat a Madrid de la Caixa de Barcelona, i **Benito Tamayo**, director general del Banco Hispano-Americano.

L'originalitat de l'operació rau en el fet que la venda de les accions es realitza per blocs de quatre (trossos d'autopista) al preu de 2.830 pessetes el bloc. I l'èxit es demostra per la reacció dels compradors que en tres dies han acabat quasi amb la totalitat dels blocs que venien la Caixa i la Caixa de Barcelona. Resposta que pot atribuir-se tant a la bona presentació de l'oferta com a les expectatives dels beneficis futurs de les autopistes catalanes (objectiu 1992). □